

A la cacera deis empresaris espanyols

Un dels primers passos del Govern de la Generalitat de Catalunya per impulsar l'economia catalana va ser crear un 'comitè' de funcionaris que, a través de l'Agència Catalana d'Inversions (ACI), es dedicà a la caça d'inversions d'empreses multinacionals al país. Ara, un any després, l'ACI desplegarà els seus tentacles a l'estat espanyol.

La presència de multinacionals estrangeres a Catalunya ha contribuït de manera decisiva al progrés del seu teixit industrial i econòmic. De fet, molts experts coincideixen a dir que diverses activitats estatègiques per a la indústria catalana haurien desaparegut escombrades per la forta crisi que les companyies autòctones van patir als anys vuitanta i noranta si Catalunya no hagués rebut els fluxos provinents de la implantació de les multinacionals i les adquisicions d'empreses autòctones, especialment en el sector de la fabricació d'automòbils i els seus components.

Actualment, a Catalunya hi tenen seu prop de 3.000 empreses multinacionals, 600 de les quals són firmes industrials. El pes econòmic d'aquestes empreses en justifica la presència, ja que aporten el 2,6% del PIB català i el 20% de les inversions en béns d'equipament (entre 1995 i 2002). Aquestes multinacionals representen prop del 40% de l'ocupació industrial i són les emissores de més del 60% de les exportacions del sector industrial català.

Conscient d'aquesta realitat, el Govern català va crear ara fa un any una Agència Catalana d'Inversions que s'encarregués de canalitzar les inversions estrangeres directes, la captació de noves empreses i de fomentar la localització exterior dels establiments industrials i econòmics de Catalunya. En onze mesos de funcionament, l'Agència Catalana d'Inversions, que té oficines exteriors a Nova York i a Tòquio, ha aconseguit atraure dotze projectes de multinacionals estrangeres, que

han aportat a Catalunya una inversió conjunta de 42 milions d'euros i han creat 800 llocs de feina. Entre aquests projectes destaquen la implantació al país de seus de multinacionals com Sanofi-Aventis o Alstom Power.

Campanya de captació a l'estat.

Satisfeta amb el resultat, l'ACI allarga ara els seus tentacles en una altra direcció, els altres territoris de l'estat espanyol. Aquesta tasca la durà a terme el "comitè" de setze funcionaris de la Generalitat que integra l'Agència, dirigida per l'exalt càrrec de la Sepi, Juan José Berbel. La Conselleria de Treball i Indústria, de la qual depèn l'ACI, assegura que l'ACI no pretén obrir una guerra contra ningú ni buscar rivalitats entre territoris, sinó "simplement crear una nova línia de captació d'inversions d'empreses d'altres comunitats autònomes". També cercaran la col·laboració del Govern estatal per atraure capital privat a Catalunya.

L'ACI prioritzarà la seva campanya de captació en els territoris que puguin aportar inversions en els sectors que es consideren clau per a l'economia catalana, com són les companyies farmacèutiques, les químiques, l'aeronàutica, l'agroalimentació, el sector dels components per a l'automòbil o el tèxtil. Aquests objectius, però, són a llarg termini, per això l'Agència es dona per satisfeta si durant el 2005 ja pot anunciar la primera inversió d'una empresa provinent d'una altra comunitat autònoma. El funcionament del pla estratègic per caçar empresaris de l'estat serà molt similar al

Vista aèria de la fàbrica d'Alstom a Catalunya, ubicada a Santa Perpètua de la Mogoda. Aquesta és una de les multinacionals que s'han ubicat a Catalunya a través de la gestió de l'Agència Catalana d'Inversions.

que ja s'aplica a àmbit internacional, és a dir, estudiar les oportunitats de negoci procedents de tot el món i cercar interlocutors de cada companyia per fer-los saber els avantatges d'invertir a Catalunya.

Amb tot, l'ACI encara no vol revelar massa detalls. I és que, tot i que la intervenció de la Generalitat de Catalunya permet que les companyies que arriben al país redueixin fins a un 30% el cost del seu pla de negoci inicial, l'ACI defuig la idea que la seva actuació es basi a competir amb altres governs per repartir més subvencions a les empreses que s'ubiquin en el seu territori, i potencia el fet que la seva oferta és "ajudar-les a

buscar el sòl per construir, finançament i assessorament legal".

Infraestructures latents. Ara bé, la capacitat d'atraure inversions, tant estrangeres com de l'estat espanyol, depèn en gran part de la qualitat de capital físic i de capital humà que pugui aportar l'economia catalana, i de la seva utilització eficient. En aquest sentit, la Cambra de Comerç de Barcelona recorda que per complementar aquesta atracció d'inversions foranes "calen més esforços en la dotació d'infraestructures, apostar a fons per les noves tecnologies i la innovació i per millorar el grau de formació profes-

sional i universitària dels treballadors". Aquests factors determinaran en bona mesura la capacitat competitiva de l'economia catalana en el futur i el seu èxit en el context internacional.

De manera més indirecta, l'ACI actua com un antídoto contra la fuga d'empreses multinacionals que es deslocalitzen a països amb costos de producció molt més baixos, i també contra la fuga d'empreses catalanes que es plantegen un canvi d'ubicació dins del territori de l'estat. Es tracta, doncs, de vendre Catalunya dins i fora.

Gemma Aguilera

I l'Aragó caça els catalans

El Govern aragonès i les corporacions locals no han fet una aposta concreta com la de l'ACI, però el fet és que darrerament la seva indústria s'ha beneficiat d'un fort impuls gràcies a inversions foranes, en forma d'ampliació d'empreses catalanes a l'Aragó o bé a través de la creació de nous negocis. Les raons que impulsen els empresaris a desplaçar-se cap a aquest territori són, fonamentalment, econòmiques: un sòl industrial força més barat –fins i tot alguns ajuntaments ofereixen terrenys gratuïts a canvi que l'empresa creï llocs de tre-

ball qualificats–, i una estructura de costos salarials un 20% inferiors als de Catalunya. També, i pel sol fet d'instal·lar-se en terres aragoneses, les empreses tenen un accés més ampli als fons estructurals europeus, ja que l'Aragó és considerat objectiu 2 en els plans de desenvolupament europeus. Hi ha, però, altres motius, com la facilitat en els tràmits burocràtics que dona el Govern aragonès per tramitar llicències, o el fet que les empreses estan sotmeses a una regulació mediambiental europea menys estricta que a Catalunya. *G. A.*